

Odustajanjem od II bloka termoelektrane Crna Gora postala je prva zemlja Zapadnog Balkana koja je odustala od daljeg ulaganja u uglj. Otkako je u oktobru 2016. godine izgubio svoj glavni izvor finansiranja, projekat gradnje drugog bloka Termoelektrane postao je neizvjestan. Krajem 2018. godine, Vlada i EPCG raskinuli su ugovor sa češkom kompanijom Škoda Praha o izgradnji elektrane a projekat postaje još manje izvjestan. Ipak, do sada Vlada nije htjela otpisati projekat u potpunosti i umjesto toga, predlagani su projekti o termoelektrani na biomasu i drugim alternativnim rješenjima.

Uprkos odustajanju od gradnje II bloka termoelektrane gdje je kao glavni razlog navedeno opredjeljenje države za očuvanje životne sredine i postizanje ciljeva održivog ravoja, planovi za rekonstrukcijom i ekološkom sanacijom I bloka termoelektrane i dalje su aktuelni i kontradiktorni su sa politikom održivog ekonomskog razvoja za koji se Vlada zalaže. Ipak, odustajanje o II bloka termoelektrane nakon odluke o ekološkoj sanaciji prvog bloka bila je izvjesna, prije svega zbog nedovoljnih zaliha uglja a onda i drugih razloga poput realnosti istovremenog rada oba bloka kao i ponegdje spominjanim opcijama kraćeg rada Bloka I tokom godine (tokom perioda sezonskog održavanja Bloka II). Ovo iz razloga jer je jasno da bi rad dva bloka ukupne nominalne snage od 460 MW u malom crnogorskom elektroenergetskom sistemu bio teško izvodiv, posebno imajući u vidu sve nove izvore koji su izgrađeni posljednih godina, koji se izvode ili su planirani. Ne bi dolazio u obzir ni duži rad smanjenom snagom jer se time proizvodna cijena električne energije značajno povećava. Paralelan rad oba bloka bi nužno bio praćen problemima u radu Rudnika uglja zbog potrebe udvostručenja proizvodnje, što bi između ostalog zahtijevalo značajne investicije.

Čitava Evropa je u fazi energetske tranzicije, a odluka EU za što skoriju dekarbonizaciju dolazi prije svega zbog ekonomskih a ne ekoloških pobuda - njihova politika je takva da se finansiraju najisplativiji projekti, a obnovljivi izvori energije su sada jednostavno jeftiniji od uglja. Stoga, ostaje da se vidi koliko će biti isplativ rad TE Pljevlja I i da li će predviđeni vijek rada TE od minimum 20 godina ostvariti pozitivne ekonomske rezultate zbog čega postoji opravdana zabrinutost posebno zbog značajnog rasta cijena CO2 tokom 2018. i 2019. godine. Trenutna cijena emisija CO2 dostigla je vrijednost od čak 27,56 €/tCO2. Ovakav eksplozivan rast cijena emisionih jedinica u 2018. i 2019. godini doveo je do toga da se praktično niko od kompanija koje se bave trgovinskim aspektima emisija CO2 ne usuđuje da daje procjene daljih kretanja cijena, posebno ne na duži rok.

Izvor: pvinformer.me